

عنوان مقاله:

کردارهای شاهان در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شفای دل سابق)، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمد شیرویی - دانشجوی دکتری ادبیات حماسی

فاطمه مدرسی - استاد دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

شاهنامه نمودار بی بدیل زندگی انسان ایرانی از نخستین روزگاران است. در این اثر ارزشمند بسیاری از جنبه های زندگی بشری، همچون سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی همراه با جزئیات آن به تصویر درآمده است. در این میان با توجه به اینکه شاهنامه، نامه شاهان ایران است اعمال و کردارهای آنان در کانون توجه قرار می گیرد، از این رو طبیعی به نظر می رسد که مردمان این سرزمین اعمال شاهان خود را مورد سنجش قرار دهند و بر طبق این اعمال، آنان را بستانند و یا نکوهش کنند. در این پژوهش ضمن بررسی و استخراج اعمال شاهان در شاهنامه کوشیده شده است تا به نوعی کردارهای صاحبان تخت و تاج مورد ارزیابی قرار گیرد. در این میان توجه شاهان به برخی اعمال که شرایط اجتماعی و سیاسی اقتضا می کرد بسیار بیشتر بوده است. می توان گفت بیشترین عملی که در شاهنامه صورت گرفته است نامه نوشتن و فرستادن قاصد توسط شاهان جهت انجام امور کشورداری بوده و همین امر سبب شکل گیری بسیاری از روابط گردیده و سهم بزرگی در پیشبرد اهداف شاهان در دوره حکومت خود داشته است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فردوسی، کردارهای شاهان، کشورداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803682>

